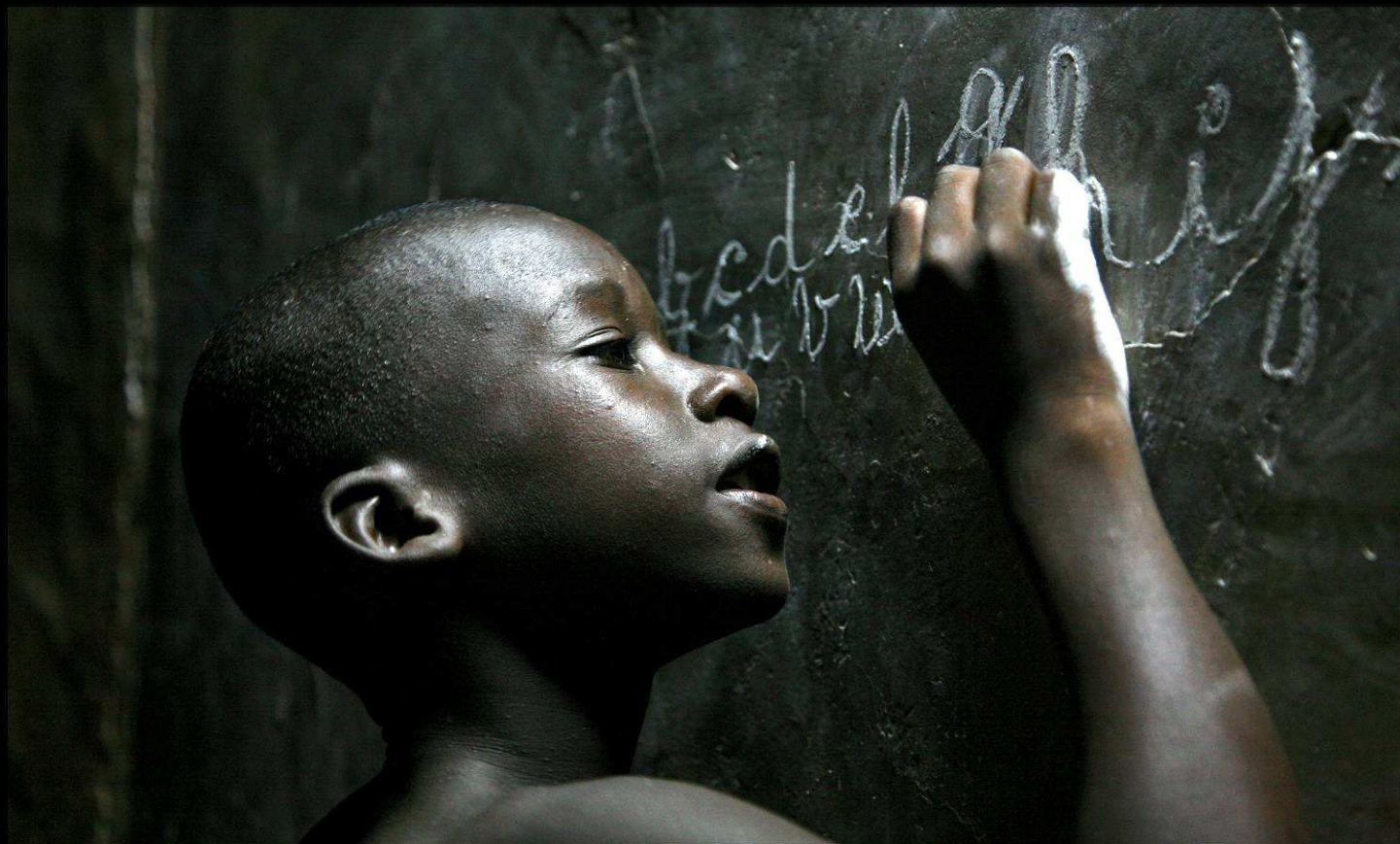

Relats a Dapaong

Albert Farnós

Índex

1. PRESENTACIÓ	3
2. TEMÀTICA DE L'EXPOSICIÓ	4
3. CONTINGUT PEDAGÒGIC DE L'EXPOSICIÓ	6
3.1 PAUTES DIDÀCTIQUES PER AL PROFESSORAT	6
3.2 PAUTES PER AL TREBALL A PARTIR DE L'EXPOSICIÓ AUDIOVISUAL	11
4. CONTINGUT FÍSIC DE L'EXPOSICIÓ	12
5. COM PENJAR L'EXPOSICIÓ	13
6. MESURES DE PROTECCIÓ PER AL DESPLAÇAMENT	14
6.1 ELEMENTS DE PROTECCIÓ	14
6.2 COM PROTEGIR ELS QUADRES	14
6.3 ELEMENTS D'AGRUPACIÓ DELS QUADRES	16
6.4 COM AGRUPAR ELS QUADRES PER AL TRASLLAT	16
7. COMPRA DE FOTOGRAFIES	18
8. CURRÍCULUM ALBERT FARNÓS	18
9. COM SOL·LICITAR L'EXPOSICIÓ	19

1. Presentació

La Fundació PROIDE vol acostar-vos a la regió de les Sabanes (nord del Togo) on des de fa més de 40 anys la Diocèse de Dapaong i els Germans de La Salle treballen tenaçment per fer arribar l'educació als poblats més remots. Dapaong és l'epicentre del projecte més important de PROIDE, on l'esforç constant d'aquesta i altres entitats, ha permès una nombrosa xarxa d'escoles rurals que han transformat notablement els índexs d'escolarització de la regió.

L'exposició *Relats a Dapaong* és el resultat del treball de camp del fotògraf Albert Farnós en aquella ciutat. Aquest document vol acostar-nos a la quotidianitat de la gent a través de la visió particular d'aquestes vides i del seu entorn habitual. Serà amb l'ajuda dels seus personatges que l'autor construirà els relats d'aquesta història, intensificant un mosaic d'imatges i interpretacions a partir de la col·laboració inestimable de la gent.

El treball, inaugurat al març de 2008, ha comptat amb la col·laboració de la mateixa Fundació PROIDE, la Direcció de l'Enseignement Catholique de la Diocèse de Dapaong, i d'una família local de cognom Lare. Consta d'una selecció de fotografies i un vídeo documental, dividit en 3 eixos principals que són **la família, l'escola i la ciutat**.

"Les persones són les protagonistes de la història que vull explicar a través de la mirada a la realitat togolesa, i més concretament a la Família Lare.

Àfrica amaga a través de la família tot el repertori de valors socials que a Occident en fem gala com a propietat exportable. Potser uns ho són més públics que d'altres, però els valors són compartits.

Vull documentar el que el dia a dia té d'humà i sentir en certa mesura, com la gent arriba a compartir amb tu la mateixa passió per la fotografia".

Albert Farnós

Què es pretén amb aquesta exposició?

- Inculcar el respecte davant les diferències socials
- Aprendre a conviure, a pensar en l'altre i en allò que ens envolta
- Assumir que podem modificar les causes del desequilibri social
- Prendre consciència de la necessitat de redistribució dels recursos del treball
- Adoptar compromisos de canvi
- Posicionar-nos com a actors d'intercanvis culturals
- Avançar en la idea del desenvolupament

Per què una exposició audiovisual?

- Una imatge complementa la força de la paraula
- És un bon punt de partida per a un treball didàctic
- Aporta al professorat material visual, mostrant les diferències culturals
- Incideix sobre el coneixement i reconeixement de "l'altre", primer pas per a considerar-lo com a igual
- Facilita la discussió, per tal de construir una nova societat
- Apropa a l'alumne el format multimèdia

2. Temàtica de l'exposició

L'exposició "Relats a Dapong" està basada en tres blocs temàtics que queden reflexats tant a la part fotogràfica com audiovisual. Aquests tres blocs tracten del següent:

LA CIUTAT

Dapaong és la capital de la regió de les Sabanes al TOGO. Aquesta regió té una extensió i població com tot el conjunt de les comarques de Girona (uns 8.000 km² i uns 600.000 habitants) on s'ha anat estenent a les darreres dècades com una taca d'oli amb gent arribada de tot arreu que es construeix una casa de fang a les afores, en espais mancats de tot tipus de servei. Aquells que disposen d'un salari es construiran poc a poc cases de blocs de ciment i teulat metàl·lic.

Dapaong és ciutat perquè hi viuen molts habitants, però des de fa més de 20 anys no s'ha fet cap cens i no se sap exactament quantes persones hi viuen. Tot i així s'estima que hi viuen entre 30.000 i 60.000 persones. Aquesta ciutat no té els serveis dels nostres pobles i ciutats. Així, no té recollida d'escombraries ni tampoc clavegueram; l'hospital és de pagament (des que s'ingressa, fins al darrer esparadrap, i on cal portar el menjar al malalt i també la seva roba de llit); el telèfon és minoritari i l'aigua i l'electricitat són cars i no arriben ni tan sols a la meitat de la població. No hi ha cap indústria a tota la regió. Les persones que poden tenir un salari són funcionaris de l'Estat o treballadors de les ONG's. La resta, viu humilment del petit comerç o de l'agricultura. Una minoria de joves (principalment nois) arriba a estudiar el Batxillerat; la resta, viu

al carrer fent de taxistes de motos, venent ampolles de gasolina o altres productes o esperant algun treball temporal i mal remunerat.

A Dapaong i en general al Togo, els carrers no estan asfaltats. La pols envaeix la vida quotidiana durant l'estació seca i el fang durant l'estació humida. Circular-hi a peu, en bicicleta, moto o cotxe, sovint és complex a causa de les deixalles, rocs i sots. També per la quantitat de persones que intercepten el pas a les carreteres i carrers, on no hi ha voreres.

L'ESCOLA

Si a la ciutat l'índex d'escolarització a primària pot establir-se en torn al 80%, a l'espai rural no arriba al 60%, amb una notable diferència en contra de les noies.

A la primària es poden distingir tres tipus d'escoles:

- les escoles estatals: amb aules saturades que poden superar els 100 estudiants, poc control dels alumnes i poques hores lectives. És habitual que els directors i mestres facin treballar als alumnes als seus camps de cultiu.
- les escoles d'iniciativa local (EDIL): gran disparitat en el nombre d'alumnes, instal·lacions deplorables, gran escassetat de materials i mestres poc preparats i mal remunerats.
- les escoles diocesanes: dirigides des de fa més de 30 anys per algun Germà de La Salle. L'esforç realitzat per l'Església resulta ingent per fer arribar a tothom la possibilitat d'estudiar. Entre les seves escoles i les escoles afiliades, fa possible més de 90 escoles, amb més de 20.000 alumnes. Amb l'ajut de les escoles de La Salle Catalunya, de PROIDE i d'altres organismes, s'ha aconseguit que aquestes escoles disposin d'edificis dignes, mobiliari acceptable i materials mínims per a tots els alumnes (llibres de lectura, quaderns...). L'ensenyament catòlic forma cada any entre 20 i 22 mestres a l'únic centre de formació de mestres de la regió. Aquests mestres tenen assegurat un salari mínim i una estabilitat professional així com una llar propera a l'escola per evitar demores en desplaçaments llunyans. L'ensenyament catòlic ha aconseguit fer augmentar el nombre de noies escolaritzades, tot conscienciant als pares de la necessitat i el dret que elles tenen a l'educació. Aquestes escoles solen doblar els bons resultats respecte a les altres escoles existents.

LA FAMÍLIA

No és fàcil trobar una única caracterització de les famílies de les Sabanes. La situació de la família a aquesta àrea del Togo ha evolucionat de forma molt diversa i avui s'observen moltes diferències. A la ciutat es poden trobar moltes famílies semblants a les nostres, tot i que no és rar que siguin famílies polígames (més d'una dona) i tinguin el doble o triple de fills que nosaltres. Al mateix temps, encara es troben famílies molt nombroses on conviuen sota el mateix sostre els avis, els seus fills ja casats i amb nens, i d'altres solters.

A Dapaong hi trobem també un nombre creixent de famílies on falta el pare o la mare, ja sigui per causes de treball, separacions o mort d'un d'ells. És molt comú el cas d'adolescents i joves del dos sexes que viuen sols a la ciutat, sobre tot pels estudis (al Col·legi de La Salle de Dapaong es va calcular que la meitat dels seus aproximadament 360 alumnes, vivien sense la família completa).

Les persones grans tenen tota l'autoritat i decideixen sobre la vida de la família, les collites, les cerimònies, etc. Tanmateix, cada dia tenen més dificultats per fer-se respectar pels joves, que així que poden, marxen a les grans ciutats, a l'estranger (Costa d'Ivori sobre tot) o construeixen la seva casa una mica distant per gaudir plenament de l'emancipació.

Al camp, encara es conserva l'estructura de la família tradicional, normalment polígama, amb els vells al capdamunt de la jerarquia i els rols ben distribuïts entre homes i dones (amb autoritat del marit). Segueixen vigents els antics costums sobre el dot o el preu de la núvia (compensació a la família de la dona per sostreure-li una força de treball). La dona anirà a viure amb la família del marit i els fills normalment restaran sempre amb aquesta família.

3. Contingut pedagògic de l'exposició

3.1 Pautes didàctiques per al professorat

Les pautes estan adreçades al professorat i als alumnes de diferents edats. Les qüestions o punts que es presenten a continuació són a tall de suggeriment, pel que es demana al professorat que adapti un guió de treball per al seu alumnat.

Les fotografies de l'exposició han estat escollides per contrastar el màxim possible amb les realitats conegudes dins el món occidental. Tenim dos grups diferenciats de fotografies:

1. les de l'exposició (a continuació mostrem alguns temes de reflexió)
2. les plastificades de 10 x 15 cm. per treballar a l'aula (a continuació mostrem els temes de reflexió i també l'explicació de les fotografies)

Moltes de les fotografies de l'exposició i les plastificades coincideixen, pel que el contingut de reflexió serveix per als dos grups, i el contingut d'explicació serveix per a moltes fotos coincidents.

Les orientacions didàctiques que es presenten tot seguit són un recull de pautes obertes dirigides a conduir l'exposició i el treball. Són algunes idees sobre temàtiques per a la discussió, a partir de les imatges fotogràfiques i el visionat del vídeo documental.

Recordem que és important invertir un breu espai de temps previ a aquest treball a l'aula per explicar als alumnes que la reflexió, l'obertura de ment i la tolerància a la diversitat, ajuden a modificar idees preestablertes que frenen l'objectiu primordial de l'educació pel desenvolupament que és la transformació social que permetrà aconseguir relacions més justes entre el Nord i el Sud.

LA FAMÍLIA

Per reflexionar (*fotografies de l'exposició i fotografies plastificades per treballar a l'aula*):

- Els valors de la família. En tant que és considerada com el punt de partida de la societat.
- El paper dels nens en l'entorn familiar. La majoria de nens/es han de col·laborar en les tasques diàries de la casa com, per exemple, fer el menjar, netejar el pati, ocupar-se dels germans petits,... fins i tot moltes vegades ajudar també amb les feines del camp.
- El paper de la dona en el rol de la societat africana. En la majoria dels casos la dona porta el pes de l'economia familiar, treballa a casa, al mercat, s'ocupa dels fills.
- La poligàmia. Com a règim familiar en què és permès que un home pugui estar casat, al mateix temps, amb més d'una dona. A la majoria dels països de l'Àfrica subsahariana, els homes poden arribar a tenir fins a 4 dones. Tanmateix, tot dependrà del poder adquisitiu de l'home.

Per treballar a l'aula (*fotografies plastificades*):

Foto-01. El petit dels Lare és el petit dels 3 germans de la família Lare. Didier Lare (6 anys) al braç del seu pare Eric.

Foto-02. Elodie (11 anys) germana gran dels 3 germans Lare. Ajuda la seva mare a preparar el menjar. Els nens ajuden en moltes de les tasques de la feina diària de la casa.

Foto-03. Mathias (8 anys) i Didier, els dos germans, esmorzen al pati de casa abans d'anar a l'escola. El "ragut" es prepara amb una base de mill vermell, peix sec i salsa de tomàquet.

Foto-04. Catherine Lare (33 anys), mare de la família. A la societat africana les dones acostumen a tenir un paper molt important a l'entorn familiar, tant en l'educació dels fills, com en l'economia familiar.

Foto-05. Eric (34 anys) i Catherine Lare menjant al pati de casa seva. La parella apareixen junts en alguns dels moments del dia, tot i que és habitual que cadascú tingui el seu espai privat a l'interior de la casa.

Foto-06. Elodie Lare escombra el pati de casa seva. Abans d'anar a jugar al carrer, Elodie ha d'ajudar la seva mare en les tasques domèstiques.

Foto-07. Noies que viuen i treballen al Centre de Formació Rural de Tami (CFR). Les famílies que viuen durant un any al CFR aprenen noves tècniques de conreu, de conservació i de cuinar els aliments que ells mateixos recullen.

Foto-08. Noia que marxa cap al CFR després d'acabar la seva jornada de treball al camp.

L'ESCOLA

Per reflexionar (*fotografies de l'exposició i fotografies plastificades per treballar a l'aula*):

- Educació i escolarització. Tot poble educa els seus, malgrat que no es faci a través de l'escola. A l'Àfrica es diu que : “*un poble que dóna la mà als seus petits per guiar-los, viurà molt de temps*”.
- No tothom té accés a l'escola. La transmissió oral, les iniciacions, els costums i la relació amb els adults, ha estat, i segueix sent, la base de la socialització de gran part de la població infantil mundial.
- L'escolarització dels més petits i també l'accés a la universitat. Els diferents perquè de les oportunitats desiguals.
- L'educació es dóna, també, en altres àmbits diferents de l'escolar. Al món occidental, amb qui comparteix el centre educatiu la responsabilitat d'educar?
- La interculturalitat és un concepte nou? Arreu del món i al llarg de la història han conviscut i s'han barrejat grups de diferents ètnies i cultures. Els catalans, per exemple, som el resultat del contacte de molts pobles de la mediterrània.

Per treballar a l'aula (*fotografies plastificades*):

Foto-09. Mathias Lare escriu l'abecedari a la pissarra que els nens tenen al pati de la casa dels Lare. Aquesta és la fotografia més simbòlica d'aquesta exposició.

Foto-10. Elodie Lare i les seves amigues van caminant a l'escola. Cada dia han de recórrer un trajecte d'aproximadament 2 km. a peu, per arribar a l'escola.

Foto-11. Pissarra d'escriptura a l'aula de la professora Marthe. Les pissarres són les “llibretes” més utilitzades a les aules.

Foto-12. Durant els primers cursos d'escolarització (als 6 anys) els alumnes comencen a aprendre el francès a les aules. Abans de l'escolarització, les llengües emprades són les locals, que s'aprenen a l'àmbit familiar.

Foto-13. A les aules, tant el nivell com l'edat dels alumnes són variats, i això fa que les activitats que s'imparteixin no siguin sempre les mateixes per a tothom.

Foto-14. Un cop fets els exercicis a la pissarra, els alumnes ensenyen el resultat final a la professora.

Foto-15. Una nena mira amb atenció les explicacions de la professora. A les aules solen haver-hi d'entre 30 a 35 alumnes per professor i moltes vegades es fa difícil atendre tots els alumnes.

LA CIUTAT

L'habitatge i el medi ambient

Per reflexionar (*fotografies de l'exposició i fotografies plastificades per treballar a l'aula*):

- L'ús d'uns determinats materials en les edificacions. Relació entre elements utilitzats i dificultats de manteniment de les construccions pel pas de les pluges, pel sol, els vents...
- L'habitatge com a element visible de distinció de l'estatus social.
- La relació de l'home amb el medi natural, l'aprofitament i l'adaptació als recursos. (utilització de diferents materials, funcionalitat...). Harmonia i desequilibri. El manteniment, en determinats medis, de les construccions fetes amb materials orgànics.
- La relació entre habitatge i clima.
- Les diferències entre medi rural i urbà.
- Evidència de les desigualtats econòmiques i socials a través de les construccions.

Per treballar a l'aula (*fotografies plastificades*):

Foto-16. Porta d'entrada i façana d'una casa a les afores de Dapaong. Les habilitats arquitectòniques permeten, amb un material accessible com el fang, la construcció de cases.

Foto-17. Cases d'un poblat al País Dogon (Mali).

Foto-18. Cases de la ciutat de Djenné (Mali).

Foto-19. Cases a la ciutat flotant de Ganvie (Benin). Molts poblats de pescadors es troben al mig de l'aigua.

Economies populars. Els mercats africans

Per reflexionar (*fotografies de l'exposició i fotografies plastificades per treballar a l'aula*):

- En el moment que va començar el bescanvi entre els primers homes, van començar les relacions econòmiques.
- A molts llocs les economies populars encara estan evolucionant del pas a l'intercanvi (troc) cap a l'activitat de compra-venda.
- Els mercats populars, a molts llocs, cobreixen activitats i relacions, no tan sols econòmiques, sinó també socials.
- Les botigues i mercats manifesten la realitat econòmica de la zona.
- Paper de la dona en els mercats africans.

- El treball infantil. Quan es considera treball infantil? Col·laborar i compartir les tasques familiars com a necessitat social.
- L'evolució del món, de les formes de vida en general, millora les nostres condicions de vida?
- Als llocs on l'economia és de subsistència, posen a la venda l'excedent d'allò que recullen o obtenen, d'allò que es priven, o bé, productes artesans.
- L'evolució cap a l'ample consum i els grans supermercats és recent en la història del nostre país. Veure la similitud entre moltes botigues de venda al detall d'arreu del món i les del nostre país anys enrere.
- Països pobres o països empobrits? Tractar amb esclaus. Els imperis colonials. El neocolonialisme. La responsabilitat d'occident al llarg de la història.
- Causes que porten a una actualitat mundial sense equitat.
- Conceptes de vida diferents signifiquen models de vida desiguals. Qüestionar-nos la globalització com a terme que imposa models i conceptes que no són, ni poden ser, universals.
- El treball i els seus beneficis. Podem crear nous models que aportin una millor i més justa redistribució del treball i de la riquesa?

Per treballar a l'aula (*fotografies plastificades*):

Foto-20. Parada al mercat petit de Dapaong. A la majoria de mercats africans no es fa servir el pes per vendre els productes. El més habitual és comptar les unitats.

Foto-21. Parada familiar al mercat de Tami. Moltes dones tenen els seus fills a les parades de venda durant tot el dia de mercat.

Foto-22. A Dapaong hi ha una temporada de pluges i una de sequera cada any. Degut al clima tropical es poden trobar productes típics de zones càlides.

Foto-23. Senyora que participa en un programa de ràdio local. Moltes dones s'esforcen per fer divulgació de la seva cultura.

Foto-24. Costurera al mercat de Dapaong. Les dones s'associen en cooperatives locals per gestionar els seus recursos.

3.2 Pautes per al treball a partir de l'exposició audiovisual

Una vegada vist el vídeo documental es poden treballar els següents aspectes:

- Analitzar les reaccions i reflexions (qüestions plantejades) dels alumnes al visionat dels tres apartats en què es divideix el vídeo documental.
- Algunes preguntes/reflexions del tipus:
 - Què mengeu aquí i què heu vist que es mengi allà?
 - Com es realitzen els hàbits d'higiene? (rentar-se les dents, dutxar-se...)
 - Per què penseu que porten uniforme els nens per anar a l'escola?
 - Quines estructures familiars coneixeu? Canvien segons el país?
 - L'elecció de la parella és lliure? Ha estat sempre igual al vostre país?
 - La presència de la música i el ball en la vida quotidiana.
- Proposar un exercici on els alumnes hagin de plasmar, amb dibuixos, les seves sensacions / reaccions, al visionat del vídeo i les fotografies.
- Proposar un exercici on els alumnes expressin, amb frases, les seves sensacions / reaccions al visionat del vídeo i les fotografies.
- Una sèrie de preguntes que plantegin:
 - Què ens agrada de la nostra manera de viure?
 - Què ens agradaria explicar de nosaltres?
 - Què ens agradaria saber de la vida dels altres, i per què?

4. Contingut físic de l'exposició

El contingut de l'exposició consta del següent:

- Rètol d'anunci de l'exposició: fotografia i títol de l'exposició (1 DIN A4)
- Rètol amb presentació de l'exposició i text de l'autor (1 DIN A4)
- Rètols explicatius de cadascun dels eixos temàtics de l'exposició (6 DIN A3)
- Rètol del mapa del Togo (1 DIN A3)
- Fotografies (amb peu de foto):

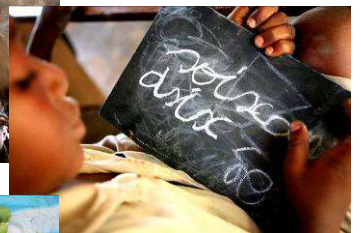
La família (9 fotos)

- 1 Fotografia 50 x 60 cm. (inici capítol)
- 6 fotografies 40 x 60 cm.
- 2 fotografies 24 x 36 cm.

L'escola (18 fotos)

- 1 fotografia 50 x 60 cm. (inici capítol)
- 11 fotografies 40 x 60 cm.
- 6 fotografies 30 x 45 cm.

La ciutat (9 fotos)

- 1 fotografia 50 x 60 cm. (inici capítol)
- 2 fotografies 40 x 60 cm.
- 3 fotografies 30 x 45 cm.
- 3 fotografies 20 x 70 cm.

- Vídeo documental de 28 minuts, dividit en els 3 eixos temàtics
- Classificador amb fotografies plastificades (24) en format 10 x 15 cm. per a que els alumnes puguin treballar els conceptes a l'aula
- Guia amb orientacions didàctiques i pautes per al professorat (aquest document)

Ja que s'ha pensat en un ús itinerant de l'exposició, s'ha previst rètols i fotografies que siguin fàcils de penjar en qualsevol espai.

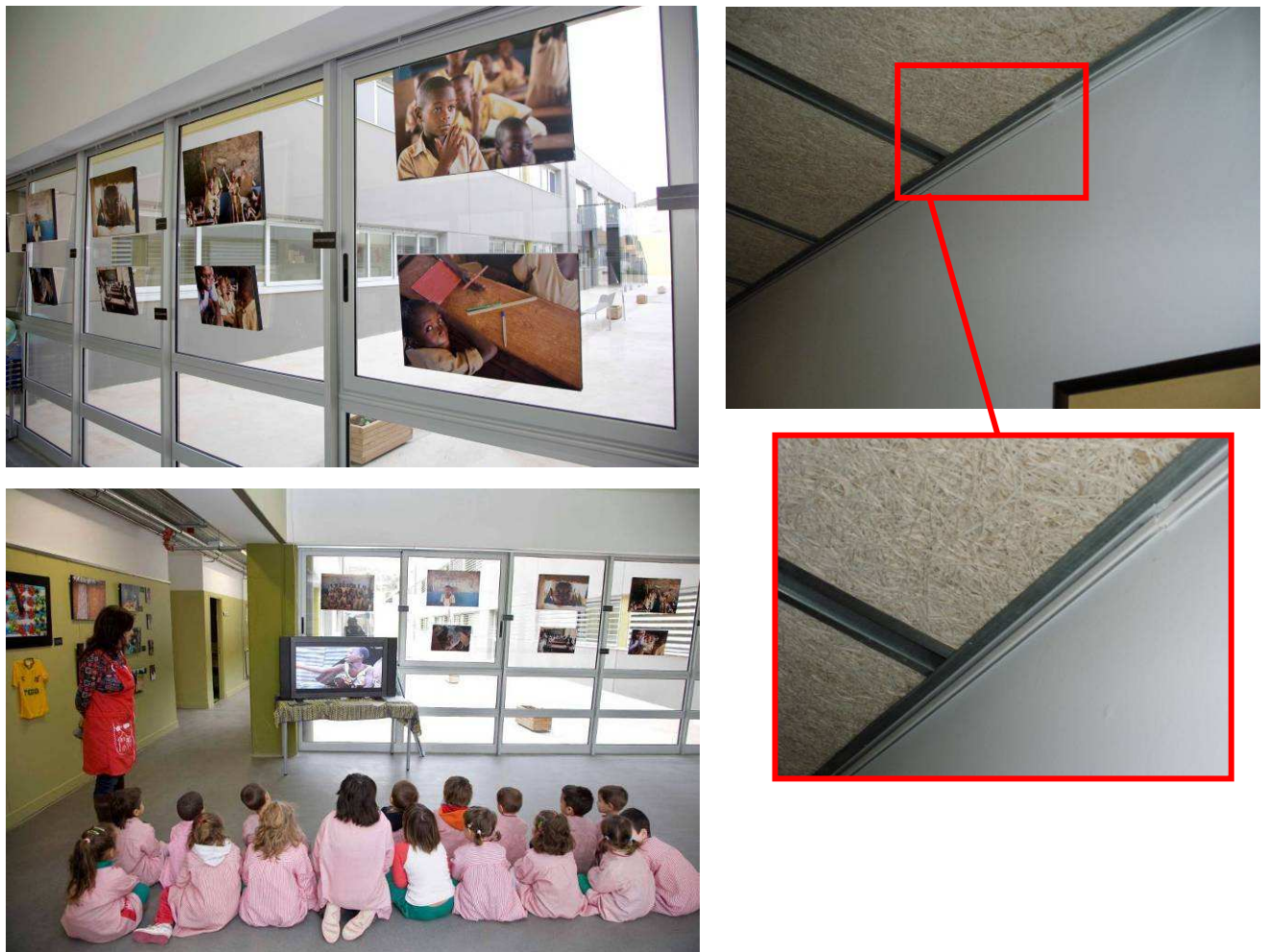
Rètols: estan fets en material "foam", pel que pesen poc i es poden enganxar amb cinta adhesiva al dors o amb blu-tack (sempre i quan la paret no sigui pintura perquè es podria arrencar al desenganxar el rètol)

Fotografies: necessiten 2 fils i 2 ganxos que s'enganxin sobre les guies habituals que es col·loquen a les cantonades dels sostres.

5. Com penjar l'exposició

Les fotografies que formen part de l'exposició estan preparades per poder-se penjar en sales d'exposicions, passadissos, halls d'instituts, etc. Serà necessari que els sostres tinguin col·locades unes guies amb ganxos per poder-hi col·locar els fils dels quals penjaran les fotografies (*veure fotos annexes*).

Per a la projecció del video documental serà necessari instal·lar un TV amb reproductor de DVD o un videoprojector per reproduir les imatges.

Les fotografies han d'agrupar-se per eixos temàtics (La ciutat, La família i L'escola). Cada fotografia indica al seu dors a quin tema pertany.

Aquests grups de fotos, tenen una foto principal que inicia el capítol (fotografies de 50 x 60 cm.). Al costat d'aquestes, haurien de penjar-se els rètols en foam referents a cadascun dels temes (p.ex. fotografia principal La família, al costat dels 2 rètols (DIN A3) que parlen de La Família).

El rètol que és el mapa (DIN A3) on s'ubica el Togo, hauria d'estar al costat dels 2 rètols DIN A4 d'anunci i presentació de l'exposició.

6. Mesures de protecció per al desplaçament

ÉS MOLT IMPORTANT DESTINAR-HI TOTA LA CURA POSSIBLE EN LA MANIPULACIÓ DE L'EXPOSICIÓ. TANMATEIX, ENCARA ÉS MÉS IMPORTANT LLEGIR AQUEST APARTAT AMB MOLTA ATENCIÓ I SEGUIR-HI TOTS ELS PASSOS, PERQUÈ EL BON ESTAT DELS QUADRES DEPÈN ESSENCIALMENT DE QUE ESTIGUIN BEN PROTEGITS EN EL SEU TRASLLAT.

6.1 Elements de protecció

Els rètols, en material "foam", tindran com a protecció:

- a) 4 cantoneres d'esponja escurçades
- b) 4 gomes marrons

Les fotografies tenen 3 elements de protecció imprescindibles:

- a) Placa protectora blanca ajustada a la mida del quadre
- b) 4 cantoneres d'esponja (escurçades o normals segons mida del quadre)
- c) 4 gomes (marrons, negres i negres amples, utilitzades segons mida del quadre)

6.2 Com protegir els quadres

Els rètols en material "foam":

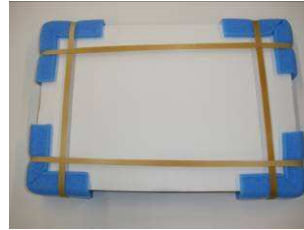
- a) s'ajuntaran tots junts (tots els DIN A3 amb tots els DIN A4) cara contra cara
- b) s'utilitzaran 4 cantoneres d'esponja escurçades
- c) 4 gomes marrons fixaran les cantoneres

Les fotografies es protegiran segons la mida del quadre:

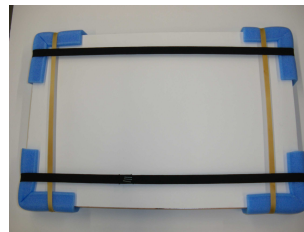
- 24 x 36 cm. (2 quadres)

- a) s'utilitzaran les plaques protectores blanques de la mateixa mida del quadre
- b) 4 cantoneres d'esponja escurçades
- c) 4 gomes marrons per fixar les cantoneres

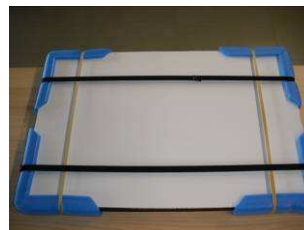
- 30 x 45 cm. (9 quadres)

- a) s'utilitzaran les plaques protectores blanques de la mateixa mida del quadre
- b) 4 cantoneres d'esponja escurçades
- c) 4 gomes (2 negres per a la part horitzontal + 2 marrons per a la part vertical)

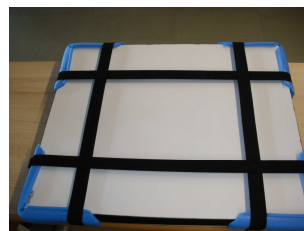
- 40 x 60 cm. (19 quadres)

- a) s'utilitzaran les plaques protectores blanques de la mateixa mida del quadre
- b) 4 cantoneres d'esponja de mida normal
- c) 4 gomes (2 negres per a la part horitzontal + 2 marrons per a la part vertical)

- 50 x 60 cm. (3 quadres)

- a) s'utilitzaran les plaques protectores blanques de la mateixa mida del quadre
- b) 4 cantoneres d'esponja de mida normal
- c) 4 gomes negres amples

- 20 x 70 cm. (3 quadres)

- a) s'agruparan tots junts però s'utilitzaran les plaques protectores blanques de la mateixa mida del quadre
- b) 4 cantoneres d'esponja escurçades
- c) 4 gomes (2 negres per a la part horitzontal + 2 marrons per a la part vertical)

6.3 Elements d'agrupació dels quadres

Els rètols, en material "foam", tenen els mateixos elements d'unió ja descrits al punt 6.2

Les fotografies tenen 1 element d'unió:

- a) 2 gomes negres amples

6.4 Com agrupar els quadres per al trasllat

Els rètols en material "foam" (1 paquet):

- a) s'ajuntaran tots junts cara contra cara, com ha quedat descrit al punt 6.2

Les fotografies s'agruparan segons la mida del quadre:

- 24 x 36 cm. (1 paquet)

- a) s'ajunten els 2 quadres ja protegits
- b) s'uneixen mitjançant 2 gomes negres amples (1 a la part vertical + 1 a la part horitzontal). Aquestes gomes amples són les més petites de totes. Les altres gomes amples són totes iguals

- 30 x 45 cm. (2 paquets)

- a) es fa 1 paquet de 5 quadres ja protegits + 1 paquet de 4 quadres ja protegits
- b) cada paquet s'uneix amb 2 gomes negres amples (1 a la part vertical + 1 a la part horitzontal)

- 40 x 60 cm. (4 paquets)

- a) es fan 3 paquets de 5 quadres ja protegits + 1 paquet de 4 quadres ja protegits
- b) cada paquet s'uneix amb 2 gomes negres amples (1 a la part vertical + 1 a la part horitzontal)

- 50 x 60 cm. (1 paquet)

- a) s'ajunten els 3 quadres ja protegits
- b) s'uneixen mitjançant altres 2 gomes negres amples (1 a la part vertical + 1 a la part horitzontal)

- 20 x 70 cm. (1 paquet)

- a) s'ajunten els 3 quadres com ha quedat descrit al punt 6.2

- Les plaquetes de peu de foto es transporten totes juntes en la caixa preparada per a elles, i tancada amb 2 gomes marrons

7. Compra de fotografies

Les fotografies exposades en aquesta exposició es poden adquirir amb les mateixes característiques que a l'exposició.

S'ofereixen tres tamanyos distints:

30 x 40 cm. = 90€

40 x 60 cm. = 120€

50 x 75 cm. = 150€

El 30% del cost de les fotografies s'inverteix en **beques escolars** per als nens i nenes de la xarxa d'escoles rurals del nord del Togo, protagonistes d'aquesta exposició.

8. Currículum Albert Farnós

El Perelló, Baix Ebre (1970)

Fotògraf independent, cursa els estudis de fotografia artística a l'Escola d'Art de la Diputació Provincial de Tarragona (EADT) l'any 2005. S'identifica amb la fotografia documental i de viatges.

“La meva passió pels viatges i en especial per la cultura negra, m’ha dut a fotografiar la cultura brasilera d’origen africà a través de les seves costums i tradicions, resultat del projecte final dels estudis: un treball fotogràfic en format llibre de fotografies “Brasil negre, cos i ànima”, l’any 2006. Seguint la meua investigació sobre el continent africà i a través de la col·laboració amb la Fundació PROIDE, sorgeix el meu últim treball audiovisual, “Relats a Dapaong”, on faig un acostament a la realitat togolesa a través de l’entorn de la família Lare, l’any 2008.”

Altres viatges fotogràfics:

- Guatemala amb visita a les comunitats indígenes a Primavera de l'Ixcán, agost 2000.
- Àfrica subsahariana, (Senegal, Mali i Burkina Faso), estiu 2003.
- Brasil, amb l'objectiu de realitzar reportatges fotogràfics sobre la cultura afro-brasilera, anys 2004, 2005 i 2007.
- Projecte d'intercanvi cultural a Mali entre les escoles CEIP L'eramprunyà de Gavà i l'école Juan González Salmerón de Garmi (Mali). (en col.laboració amb C.C.ONG Ajuda al Desenvolupament), any 2009-10

9. Com sol·licitar l'exposició

Qualsevol persona en representació d'una escola, ajuntament o entitat, pot sol·licitar l'exposició. Els passos a seguir són els següents:

1. emplenar el formulari adjunt
2. enviar el formulari per fax al telf. 93 237 36 30 o per mail escanejat a secretaria@fundacioproide.org
3. esperar confirmació de la cessió de l'exposició

Un cop s'accepta la cessió, PROIDE farà arribar l'exposició (sense cost) a l'adreça indicada en el formulari, en les dates que també siguin indicades.

Un cop finalitzat l'ús de l'exposició, el centre que l'hagi acollit es compromet a protegir l'exposició (com s'indica a l'apartat 6 d'aquest document), i enviar-la a l'adreça que PROIDE li indicarà, assumint-ne les despeses de desplaçament.

Cal tenir en compte que la col·locació de l'exposició a l'inici, i la precintació / protecció al final de l'ús de l'obra, pot comportar cert retard de temps, pel que aconsellem que les dates que se sol·licitin al formulari tinguin en compte un mínim de 2 dies de decalatge, abans i després.

La sol·licitud de l'exposició comporta el respecte als **drets patrimonials** o d'explotació, que faculten l'autor a decidir sobre l'ús de la seva obra, que no es pot dur a terme sense la seva autorització, excepte en determinats casos previstos en la Llei de Propietat Intel·lectual espanyola vigent, que es coneixen com a límits o excepcions. Aquests drets d'explotació, que es poden cedir a tercers, són, segons la Llei de Propietat Intel·lectual:

1. **Reproducció:** acte de fixació de l'obra en un mitjà que permeti la comunicació i l'obtenció de còpies de tota l'obra o d'una part.
2. **Distribució:** acte de posada a disposició del públic de l'original o còpies de l'obra mitjançant la seva venda, lloguer, préstec o qualsevol altra forma.
3. **Comunicació pública:** acte pel qual una pluralitat de persones pot tenir accés a l'obra sense prèvia distribució d'exemplars a cadascuna d'elles.
4. **Transformació:** acte de traducció, adaptació i qualsevol altra modificació d'una obra en la seva forma de la qual es derivi una obra diferent. En el cas de las bases de dades, es considera transformació la seva reordenació.

Formulari de sol·licitud de l'exposició

RELATS A DAPAONG

Nom i Cognoms de qui sol·licita:

DNI:

Entitat que representa:

Data que desitja la recepció:

Adreça completa on cal rebre l'exposició:

Data que desitja l'emissió:

Telèfon de contacte de qui sol·licita:

Correu electrònic de qui sol·licita:

He llegit el document de presentació de l'exposició Relats a Dapaong, n'accepto les condicions descrites i em comprometo a respectar essencialment l'apartat nº 6 de protecció de l'exposició. Així mateix, em comprometo alhora a respectar i fer respectar els drets d'explotació de l'autor segons la Llei de Propietat Intel·lectual.

Signatura:

Aquest formulari caldrà ser emplenat a mà, escanejat i enviat a l'a / e:

secretaria@fundacioproide.org

O si es prefereix, enviat per fax al 93 237 36 30

FUNDACIÓ PROIDE

c/ Sant Joan de La Salle, 42

08022 – Barcelona

Tel.: 93 237 71 80

Fax: 93 237 36 30

www.fundacioproide.org

proide@fundacioproide.org